

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 179/24
5.9.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Јелене Стевановић, председника већа, Иване Марковић Радојевић и Радмиле Радић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Никола Илић, адвокат из Београда, Сремчица, Београдска улица бр. 227, против туженог ББ из ..., са боравиштем на адреси у ..., чији су пуномоћници Миломир Бошковић, адвокат из Београда, Ул. Кнеза Милоша бр. 9/1, и Милан Босика, адвокат из Чачка, пријем поште Крушедолска 13/6, Београд, ради вршења родитељског права, уређења начина одржавања личних односа и делимичног лишења родитељског права, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П2 1119/22 од 27.02.2023. године исправљене решењем истог суда П 1119/22 од 17.01.2024. године, у седници одржаној 5.9.2024. године донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ жалба туженог као неоснована и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П2 1119/22 од 27.02.2023. године исправљена решењем истог суда П 1119/22 од 17.01.2024. године, у ставу првом, четвртном и шестом изреке.

ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П2 1119/22 од 27.02.2023. године исправљена решењем истог суда П 1119/22 од 17.01.2024. године, у ставу другом изреке тако што се **ОДБИЈА** тужбени захтев тужиље у делу у којем је тражила да се тужени делимично лишава родитељског права у односу на мал. ВВ, рођену 09.05.2005. године и мал. ГГ рођену 28.11.2009. године и то у погледу одлучивања о питањима која се односе на промену пребивалишта, као и прибављање личних докумената – путне исправе (пасоша) и личне карте.

ПРЕИНАЧАВА СЕ решење из става петог изреке пресуде Првог основног суда у Београду П2 1119/22 од 27.02.2023. године исправљене решењем истог суда П 1119/22 од 17.01.2024. године, тако што се **ОДБИЈА** предлог тужиље за одређивање привремене мере којом би се тужени делимично лишио родитељског права у односу на мал. ГГ у односу на питања која се односе на промену њеног пребивалишта, као и прибављање личних докумената – путне исправе (пасоша) и личне карте) до правоснажности одлуке у овом поступку.

УКИДА СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П2 1119/22 од 27.02.2023. године исправљена решењем истог суда П 1119/22 од 17.01.2024. године у ставу трећем изреке у том делу **ОДБАЦУЈЕ** тужба тужиље.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 1119/22 од 27.02.2023. године исправљеном решењем истог суда П 1119/22 од 17.01.2024. године, мал. ВВ, рођена 09.05.2005. године у ..., ЈМБГ:... и мал. ГГ, рођена 28.11.2009. године у ..., ЈМБГ:..., поверавају се мајци АА, која ће самостално вршити родитељско право. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље, па се тужени делимично лишава родитељског права у односу на мал. ВВ, рођену 09.05.2005. године и мал. ГГ рођену 28.11.2009. године и то у погледу одлучивања о питањима која се односе на промену пребивалишта, као и прибављање личних докумената – путне исправе (пасоша) и личне карте. Ставом трећим изреке, уређује се начин одржавања личних односа мал. ВВ и мал. ГГ, са оцем ББ, тако што ће се виђање вршити у контролисаним условима у ..., а пред Службом за заштиту деце, уз присуство социјалног радника, два пута месечно. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање мал. ВВ месечно плаћа инос од 10.000,00 динара и за издржавање мал. ГГ плаћа месечно износ од 8.000,00 динара, сваког 5. у месецу за текући месец и то на текући рачун тужиље отворен у Републици Србији. Ставом петим изреке, одређена је привремена мера којом је тужени делимично лишен родитељског права у односу на мал. ГГ, у односу на питања која се односе на промену њеног пребивалишта, као и прибављање личних докумената – путне исправе (пасоша) и личне карте, те одређено ова мера има остати на снази до правоснажног окончања поступка. Ставом шестим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против наведене пресуде, благовремене две жалбе је изјавио тужени, из свих законских разлога предвиђених одредбом члана 373 став 1 ЗПП. Жалбене разлоге је образложио и жалбени предлог изнео. Трошкове другостепеног поступка је тражио.

Тужиља је одговорила на жалбе туженог. Трошкове другостепеног поступка није тражила.

Испитујући правилност првостепене пресуде у смислу члана 386 ЗПП (“Службени гласник РС” бр.72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 др. закон) у вези са чланом 202-208 Породичног закона ПЗ (“Службени гласник РС” бр 18/05, 72/11 и 6/15), Апелациони суд је оценио да је жалба туженог изјављена против одлуке из става првог, четвртог и шестог изреке неоснована, а у преосталом делу основана.

У спроведеном поступку у потврђујућем делу нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1-3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд у смислу члана 386 став 3 истог закона, пази по службеној дужности.

Неосновано се наводима жалбе указује на учињену битну повреду парничног поступка из чл. 374 став 2 тачка 5 ЗПП-а јер првостепени суд није своју одлуку засновао на недозвољеним располагањима парничних странака, с обзиром на то да је

предмет овог спора вршење родитељског права за чије је решавање надлежан суд редовне надлежности у поступку предвиђеним Породичним законом и Законом о парничном поступку, према меродавном праву Републике Србије сходно одредби чл. 40 и чл. 66 Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља и да од стране судије, која је посебно за то овлашћена и након прибављеног мишљења надлежног органа старатељства одлучи о вршењу родитељског права над мал. заједничком децом парничних странака.

У току парничног поступка није учињена битна повреда парничног поступка из чл. 374 став 2 тачка 7 ЗПП- а јер туженом није ускраћена могућност да учествује у овом парничном поступку у којем је заступан од стране пуномоћника из реда адвоката а одлука суда није заснована на исказима парничних странака. Такође, тужени је имао могућност у току поступка који траје од 2018. године да, у дужем периоду у којем је боравио у Србији приступи у надлежни орган старатељства и да активно учествује у сагледавању потреба малолетне деце у чијем интересу се и води овај поступак. Осим тога, тужени је активно учествовао и у поступку пред судом у Рингерикуеу пред којим је у току овог поступка са којим је тужени био упознат, отпочео и окончан поступак у погледу начина одржавања личног односа мал. заједничке деце са оцем и одређивања сталног пребивалишта мал. деце код мајке, и учесник је наведеног судског поравнања, те ни у том смислу не стоје наводи о наводно учињеној битној повреди поступка из наведене законске одредбе.

Неосновано се наводима жалбе указује и да је поступак спроведен од стране суда који није надлежан у смислу одредаба Конвенције о надлежности, меродавном праву, признању и извршењу одлука и сарадњи у материји родитељске одговорности и мери за заштиту деце (Сл. Гласник РС – Међународни уговори број 20 од 9.11.2015. године) а ово стога што је одредбом чл. 5 став 1 Конвенције предвиђено да су, сходно одредби чл. 13 став 1 Конвенције, надлежни органи друге државе уговорнице (у овом случају Републике Србије) већ покренуле поступак за одређивање заштите личности и имовине детета, а њихово разматрање је и даље у току, па су органи друге државе уговорнице надлежни за одређивање мера заштите личности или имовине детета дужни да се уздрже од одлучивање јер су већ у тренутку покретања поступка већ биле затражене сличне мере (у питању је овај парнични поступак који је покренут још 2018. године, док је поступак који је покренут пред судом у Норвешкој ради постизања поравнања 2021. године). Осим тога, према одредби чл. 4 тачка д) искључена је примена ове конвенције на област издржавања.

Изведеним доказима током првостепеног поступка утврђено је да су тужиља и тужени закључили брак 10.05.2001. године и да имају две заједничке ћерке рођене у том браку, мал. ВВ, рођену 09.05.2005. године и мал. ГГ, рођену 28.11.2009. године.

Тужиља је од 01.01.2007. године запослена на неодређено време као ... Тужени није запослен, а породица живи у породичној кући у месту ..., које се налази око 40 км удаљено од ... Тужени поседује имовину у ... и то кућу са окућницом, али нема приходе од те имовине. Тужиља од својих прихода издржава и малолетну децу и туженог, а трошкови породичног домаћинства на месечном нивоу износе 3.500 евра. Тужени је у време трајања заједнице живота повремено одвозио и довозио децу у школу, односно обданиште и помагао тужиљи у кућним пословима. Највећи део слободног времена је проводио ван куће и на честа, вишенедељна путовања о трошку тужиље. Тужиља је

стекла два аутомобила у ... и један у Србији, с тим што само један од аутомобила још отплаћује. Односи између супружника већ дужи низ година нису складни, због различитог васпитања и нарави, што је резултирало трајним поремећајем брачних односа. Након подношења тужбе 2018. године, односи између странака су погоршани због насиља у породици, које је испољено од стране туженог. Странке од покретања поступка немају никакав контакт, па ни преко деце. Ћерке су сагласне да желе да се мајка стара о њима, али желе да долазе у Србију и виде се и са осталим рођацима, као и са оцем, када он поправи своје понашање. Тужени се служи и уцењивањем, да му тужилца нешто плати или обезбеди, а да он нешто учини заузврат. Тужилца је 04.01.2019. године поднела пријаву против туженог поводом догађаја који се односи на нарушавање телесног интегритета, што произилази из овереног превода, потврде о поднетој пријави полиције – Полицијског дистрикта Југоисток. Полиција је, након што је тужени ухапшен у вези са насиљем према тужилци, које је извршено у присуству деце, контактирала Службу за бригу о деци, те је након обављеног разговора са тужилом, закључак службе да не види разлог за мере помоћи за бригу о деци. Туженом је изречена забрана да на било који начин контактира са тужилом и малолетном децом у трајању од 6 месеци, односно закључно са 11.06.2020. године, због околности које указују да би у супротном починио кривично дело према тужилци и деци. Месечна зарада тужилце као ... за септембар 2020. године износи 68.170,83 норвешке круне. Месечне потребе за мал. ВВ износе око 11.460 круна, а за мал. ГГ око 5.800 круна. Тужилца поседује путничко возило вредности 240.000 круна и има банковни депозит у износу од 39.063 круне. Тренутно на име неисплаћеног пореза дугује износ од 17.062 круне. Дана 15.03.2021. године је постигнуто судско поравнање у погледу начина одржавања личних односа малолетне деце са оцем, а што произилази из судског записника Основног суда у Рингерикеу.

На основу налаза и мишљења Градског центра за социјални рад, Одељења Чукарица од 01.10.2021. године утврђено је да је налаз и мишљење органа старатељства рађен у поступку заштите права малолетне ВВ и малолетне ГГ на основу анализе постојеће документације у досијеу, обављеног разговора са мал.децом и мајком, узете изјаве, стручне процене, консултација са супервизором. Мајка деце је по занимању ..., запослена је у својој струци, живи са малолетном децом у кући у ... Мал.ВВ рођена је 09.05.2005. године у ..., одлична је ученица, адекватно уклопљена у школску средину. Мал.ГГ рођена је 28.11.2009. године у ..., похађа седми разред основне школе, одлична је ученица уклопљена у школску и друштвену средину. Отац деце није учествовао у стручном поступку пред тим органом, а на основу разговора са мајком и децом констатовано је да познанство између супружника датира од 1999. године, када је АА живела у ..., а ББ у ..., да је престала да постоји 2018. године физичким раздвајањем супружника, које је резултирало многим проблемима, потешкоћама у функционисању, па и физичким нападима ББ на АА. Мајка АА се презентовала као заинтересован и одговоран родитељ, који је у потпуности укључен у живот деце, те је констатовано да је имала примарну улогу у дечијим животима, да је деци помагала око учења, била у континуитету радно ангажована и доприносила издржавању породице. Након физичког раздвајања деца су остала да живе са њом, а како су односи са бившим супругом дубоко нарушени, отац деце био је груб и насилан у неким тренуцима према супрузи, те је одбијао развод брака, а у једној прилици је узео и нож у присуству деце и претио АА. Констатовано је да је тужени био склон насилним обрасцима понашања, да су му биле изрицане мере заштите од насиља, забрана приласка, као и да је био у притвору.

Обављен је разговор и са децом, те је констатовано да је њихова аутентична жеља да живе са мајком, за коју су јако емоционално везане, са изграђеним стабилним односима и блискошћу. На основу обављеног разговора са децом констатовано је да су девојчице уредне и лепе спољашњости, лепо васпитане, зреле и паметне, да нерадо говоре о односу са оцем, с обзиром да је било много проблема у породици, али да је констатовано да се виђају са оцем по моделу који је одредио суд у Норвешкој, сваке последње суботе у месецу у трајању од 5 сати, које се углавном не спроведе у толиком трајању, пошто их отац оптерећује причом о проблемима са мајком, што им јако смета. Имају разумевања да је потребно да одржавају контакт са оцем, али да се не осећају пријатно и опуштено, ако виђање траје дуже од 5 сати, те да им то буди негативна осећања. Мајка деце подржава међусобне контакте деце са оцем, те предлаже да се спроведе већ по предложеној судској пресуди, али поштујући жељу деце да то буде 2-3 сата сваке последње суботе у месецу. Родитељске компетенције мајке процењене су као високе и адекватне, а односи са децом блиски и подржавајући те је предложено да се малолетна деца повере мајци на самостално вршење родитељског права. Овај орган старатељства није био у могућности да се сам изјасни о начину одржавања контакта малолетне деце са оцем, имајући у виду да отац деце није учествовао у опсервацији, али узимајући у обзир да се контакти већ спроведе по предложеном моделу из Норвешке и узимајући у обзир жеље малолетне деце, изразили су сагласност су са предложеним моделом суда из Норвешке.

У току првостепеног поступка прихваћен је и налаз и мишљење психолога-специјалисте клиничке психологије Пера Клода од 20.09.2019. године, којим је извршена процена о томе где, односно са киме малолетна деца желе да живе у Норвешкој, а из кога је утврђено да је вештак, након вештачења, обављеног разговора са малолетном децом и мајком, стекао јасан истовремени утисак о мајчиним и дечијим објашњењима и у вези са током догађаја у датом случају, да деца делују умешно и добро, добро функционишу, норвешки језик говоре течно без икаквог нагласка и имају добар вокабулар у потпуности, као и норвешка деца, те да немају карактеристику психичких или психосоцијалних проблема, а без сумње најважнију повезаност имају са мајком. Констатовано је да су деца достигла узраст када се у Норвешкој и генерално у Европи, изузетна пажња полаже њиховим изјавама и јасно је исказано мишљење да она желе да остану под свакодневним мајчиним старањем, а да желе да сачекају да буду са оцем док “поново не буде при себи”, те да вештак стиче утисак да мајка деце добро функционише као ... у ..., да изузетно добро влада норвешким језиком и делује да деца може да обезбеди добре материјалне услове, добар социјални и ментални подстицај поред сигурне емотивне подршке.

На основу увида у оверени превод записника сачињеног пред Основним судом Рингерике под бројем предмета 20-130318 TVI-RING од 15. марта 2021. године, констатовано је да је у присуству странака и то тужиоца бб, кога заступа пуномоћник адвокат Уле Кландер Руд, против тужене аа и судског вештака Томаса Нудхаугена и судског преводиоца Едите Леслоте, којим је констатовано да је тужилац инвалид рада/прималац социјалне помоћи, а тужена ... (...), уз учешће судског вештака психолога, који се изјаснио да нема стручних психолошких приговора на нацрт договора о виђању деце, након обављеног разговора са обе парничне стране, на основу Закона о деци 61 бр.1 постигнуто судско поравнање, којим је под тачком 1 одређено да ће деца имати стално пребивалиште код мајке, а под тачком 2 да ће виђати оца један дан сваког месеца први пут 27. марта 2021. године, а потом последњег петка или суботе

сваког месеца, изузев ако се стране другачије не договоре. Виђање деце почиње у 13,00 и завршава се враћањем мајци најкасније у 18,00 сати. Оцу је објашњено да је важно да испуни време током ког виђа децу позитивним садржајем и да је важно да не помиње свој брак са мајком у негативном контексту или да прича о сопственим проблемима. Оцу је објашњено да су девојчице довољно велике и да имају довољан утицај на опсег заједничког времена. Место за виђање деце договарају девојчице и отац од прилике до прилике. Тачком 3 одређено је да се захтева да се случај покрене без трошкова, те да тужилац моли да се случај закључи и без званичног одређивања трошкова. Потом је донето решење од стране суда којим је констатовано да су стране склопиле судско поравнање којим се решава спор између њих, који обухвата и трошкове предмета, те да је предмет Основног суда у Ренгерикеу под бројем 20-130318 TVI-RING закључен, а да се трошкови предмета не одређују, као и да је решење прочитано странама и да су потом о истом поучени.

На основу извештаја Основног суда Рингерике од 25.09.2020. године констатовано је да се у Норвешкој, у већини случајева који се тичу старатељства, сталног места боравка и боравка са децом користи вештак, те да је психолог Пер Колд из Викарсунда, један од вештака које је суд користио, а којег је тужиља ангажовала у овом парничном поступку.

Све важне чињенице за доношење одлуке о основаности тужбеног захтева, првостепени суд је потпуно и поуздано утврдио изведеним доказима, које је правилно оценио применом одредбе члана 8 ЗПП.

Полазећи од правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је поверио заједничку мал. децу мајци на самостално вршење родитељског права ставом првим побијане одлуке, као у ставу првом изреке.

Правилна је одлука првостепеног суда, донета на основу налаза и мишљења ГЦСР Одељења Чукарица од 01.10.2021. године, уз узимање у обзир и налаза и мишљења психолога-специјалисте клиничке психологије Пера Колда од 20.09.2019. године, као и судског поравнања закљученог пред Основним судом у Ringer Ikeu дана 15.03.2021. године, оценом да су дати у најбољем интересу деце, с обзиром на њихов узраст, пол, емоционалне и развојне потребе, а применом чл. 6 став 1, 61 став 1, 77 став 3 и 266 став 1 Породичног закона РС и одредби чл. 2, 3, 9 и 13 Конвенције о правима детета.

Ово стога што су се деца и у поступку процене код психолога у Норвешкој као и пред Органом старатељства у Републици Србији изјасниле да желе да остану да живе у Норвешкој са својом мајком у кући у којој су до сада живеле, да је то њихова природна средина, да су тамо рођене и потпуности адаптиране на тамошњи живот, школовање, социјалну и друштвену околину, а имајући у виду да су од престанка заједнице живота њихових родитеља мал. деца остала да живе са мајком у породичној кући, те да су се изјасниле и изразиле вољу да остану да живе са мајком са чиме се и сам тужени сагласио када је закључио судско поравнање пред Норвешким основним судом.

Правилно је одмерен износ доприноса за издржавање и с обзиром на потребе малолетних поверилаца издржавања, имајући у виду да су оне тинејџерке школског узраста, те је, имајући у виду најбољи интерес деце, а у складу са одредбом чл.266 став

1 ПЗ, правилан закључак првостепеног суда да се досуђеним износима, односно одлуком о издржавању на адекватан начин одговара потребама малолетне деце, с једне стране, и могућностима дужника издржавања с друге стране.

Неосновано се паушалним наводима жалбе туженог оспорава и правилност закључка првостепеног суда у погледу одлуке из става четвртог изреке побијане одлуке о висини доприноса за издржавање, којим је овде тужени као поверилац обавезан да учествује у издржавању малолетне заједничке деце странака у минималним износима гледано према износу који служи као оријентација а који представља износ који одређује Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања на име накнаде за децу на породичном смештају, која износи 46.291,00 динар, у погледу које одлуке овај суд као другостепени, у потпуности прихвата разлоге које је дао првостепени и, сходно овлашћењу из одредбе чл. 396 став 2 ЗПП-а ближе не образлаже.

Како се ни осталим наводима жалби не доводи у сумњу правилност и законитост одлучивања првостепеног суда у овом делу одлучено је као у ставу првом изреке на основу одредбе чл. 390 ЗПП, а потврђена је и одлука о трошковима поступка на основу одредбе члана 401 тачка 2 ЗПП-а у вези са одредбом чл. 202 ПЗ, која је донета правилном применом одредбе чл. 207 ПЗ.

Основано се, међутим, наводима жалбе указује да је првостепени суд погрешно применио материјално право у погледу захтева за делимично лишење туженог родитељског права у погледу права опредељених ставом другим изреке побијане одлуке, а следом наведеног и у погледу одлуке из става петог изреке којом је одредио привремену меру делимичног лишења родитељског права туженог до правоснажног окончања овог поступка са истом садржином, због чега је побијана пресуда у том делу морала бити преиначена.

Одредбом члана 29. став 1 Закона о путним исправама("Сл. гласник РС" број 90/07...81/19), прописано је да за малолетно лице, захтев за издавање путне исправе подноси један родитељ, уз писмену сагласност другог родитеља, односно други законски заступник или старатељ. Према ставу 2 исте одредбе изузетно путна исправа ће се издати малолетном лицу без сагласности из става 1 овог члана и у случају када је једном од родитеља одлуком суда додељено старатељство над малолетним лицем.

Одредбом чл. 4 став 2 и 3 Закона о пребивалишту и боравишту грађана ("Службени гласник РС" број 87/11) предвиђено је да пријаву и одјаву пребивалишта, односно пријаву и одјаву боравишта за малолетно лице или лице без пословне способности, подноси његов родитељ, односно старатељ или други законски заступник, као и да ако родитељи немају исту адресу становања, пријаву и одјаву подноси један од родитеља уз сагласност другог родитеља или родитељ који у складу са законом самостално врши родитељско право. Одредбом чл. 77 став 2 Породичног закона предвиђено је да један родитељ сам врши родитељско право када само он живи са дететом, а суд још није донео одлуку о вршењу родитељског права. Одредбом члана 6. Породичног закона, између осталог, прописано је да је свако дужан да се руководи најбољим интересом детета у свим активностима које се тичу детета, а држава има обавезу да предузме све потребне мере за заштиту детета, као и да поштује, штити и

унапређује права детета. Чланом 78. истог закона, прописано је да родитељ који не врши родитељско право има право и дужност да издржава дете, да са дететом одржава личне односе и да о питањима која битно утичу на живот детета одлучује заједнички и споразумно са родитељем који врши родитељско право (став 3). Питањима која битно утичу на живот детета, у смислу овог закона, сматрају се нарочито: образовање детета, предузимање већих медицинских захвата над дететом, промена пребивалишта детета и располагање имовином детета велике вредности (став 4). Одредбом члана 82. став 3. ПЗ, прописано је да родитељ који несавесно врши права или дужности из садржине родитељског права може бити делимично лишен родитељског права и то права на одржавање личних односа са дететом и права да одлучује о питањима која битно утичу на живот детета.

Правилном применом цитираних одредби закона проистиче да родитељ који самостално врши родитељско право, има могућност да без сагласности другог родитеља-туженог изврши пријаву пребивалишта мал. детета, регулише издавања путне исправе и исправе за путовање детета са трећим лицем ван Републике Србије, па одбијање (непотребне) сагласности туженог за пријаву пребивалишта и издавање наведених путних исправа заједничком мал. детету, не може се сматрати несавесним вршењем права и дужности из садржине родитељског права и разлогом за делимично лишење родитељског права.

С обзиром на околност да је овде тужила самостално вршила родитељско право над мал. ВВ (која је била малолетна у време доношења првостепене одлуке, а у међувремену је постала пунолетна) и мал. ГГ, у складу са одредбом чл. 77 став 2 Породичног закона, као и да ће наставити да самостално врши родитељско право над мал. ГГ по правоснажности одлуке суда у овом поступку, то тужила, као родитељ који самостално врши родитељско право, има могућност да без сагласности туженог изврши пријаву пребивалишта мал. детета, регулише издавања путне исправе и исправе за путовање детета са трећим лицем ван Републике Србије. Имајући у виду наведено одлучено је као у ставу другом и трећем изреке преиначењем одлука садржаних у ставу другом изреке побијане пресуде - у погледу делимичног лишења родитељског права, одбијањем захтева, а као последица наведеног и у ставу петом изреке, у погледу одлуке из побијане пресуде којим је усвојена привремена мера са истим захтевом за делимично лишење родитељског права исте садржине до правоснажног окончања овог поступка, одбијањем предлога за одређивање привремене мере, на основу одредбе чл. 394 тачка 4 и 401 тачка 3 ЗПП-а.

Основано се, такође, наводима жалбе указује да је првостепени суд учинио битну повреду парничног поступка из чл. 374 став 2 тачка 10 ЗПП у погледу одлуке из става трећег побијане пресуде о начину уређења одржавања личног односа мал.заједничке деце са оцем, јер у погледу наведеног односа већ постоји закључено судско поравнање.

Наиме пред Основним судом у Ренгерикуеу, дана 15.03.2021. године закључено је судско поравнање између овде туженог, а тамо тужиоца ББ и овде тужиле, а тамо тужене АА, који је за предмет имао виђање деце и одржавање односа малолетне ВВ и малолетне ГГ са оцем са којим не живе, ББ, чије је садржина наведена, те којим се као стално пребивалиште малолетне ВВ и малолетне ГГ, одређује пребивалиште код мајке,

док је виђање уређено тако да ће се са оцем малолетна деца виђати један дан сваког месеца, последњег петка или суботе у месецу, изузев ако се стране другачије не договоре. Виђање је уређено тако да почиње у 13,00 часова и завршава се враћањем мајци најкасније у 18,00 часова.

У погледу наведеног решења Основног суда у Норвешкој којим је прихваћено судско поравнање закључено између парничних странака у погледу начина одржавања личних контаката заједничке малолетне деце странака са оцем, испуњени су сви услови за признање стране судске одлуке прописаних одредбом чл.86 став 3 Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља којом се страном судском одлуком сматра и одлука другог органа која је у држави у којој је донесена изједначена са судском одлуком, односно судским поравнањем, ако се њоме регулишу односи предвиђени у члану 1 овог закона.

Стране одлуке су подобне да буду предмет поступка признања пред домаћим судовима одлуке страног суда, као и одлуке других несудских страних органа, које су по праву државе у којој су донете изједначене са судским, те како је за квалификацију стране одлуке, као судске или са њом изједначеног правног акта, меродавно право државе њеног порекла, а из приложених писмена произлази да је судско поравнање закључено у поступку предвиђеном законом државе његовог порекла, одобрено од стране суда у чијем поступку је учествовао и судски вештак психолог, што се има уподобити својству правоснажности која се захтева за признање стране одлуке. Имајући у виду наведено, сходно одредбама чл.86 и 87 Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља ово судско поравнање производи правно дејство и у нашем правном систему, што је овај суд ценио као претходно правно питање у смислу члана 12 ЗПП-а у вези члана 30 став 2 ЗВП-а због чега нема места одлучивању поново истом судском одлуком у овом парничном поступку, а посебно не на начин који се разликује од садржине постигнутог судског поравнања пред судом у Норвешкој.

Са изложеног, на основу овлашћења из 391 став 2 ЗПП-а одлука из става трећег побијане одлуке о начину одржавања личног односа оца са мал. заједничком децом странака је морала бити укинута и тужба у том делу одбачена, те одлучено као у ставу четвртом изреке.

Приликом одлучивања о основаности жалбе, другостепени суд је ценио и остале наводе које је тужени истицао у жалби, али их није посебно образлагао, сагласно одредби чл. 396 став 1 ЗПП, јер не могу довести до другачије, за туженог повољније одлуке у овом поступку.

Како је тужени само делимично успео са жалбом, а имајући у виду одредбу чл. 207 ПЗ-а одлучено је као у ставу петом изреке, јер је правично да свака странка сноси своје трошкове.

**Председник већа-судија
Јелена Стевановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић